

20.9.2013. ---

Поште Српске а.д. Бања Лука, уз стручну сарадњу Републичког завода за заштиту културно-историјског и природног наслеђа, у продају су пустиле пригодно издање поштанских марки и коверата са мотивима слијепих мишева. Издање под називом „Фауна – шишмиши“ у продаји је од 20. септембра 2013. године.

Слијепи мишеви, шишмиши, нетопири, или љиљци (*Chiroptera*) су ред сисара које карактерише способност активног лета и ехолокације. Крила су им од коже која је чврсто разапета између дугих прстију њихових шака и зглобова. Слијепи мишеви обично лове ноћу, а одмарају се током дана, висећи наглавачке у пећинама, шупљем дрвету, или зградама. Постоји око 1.100 врста слијепих мишева на свијету, што чини петину укупног броја класификованих врста сисара. Генерално обиљежје шишмиша је ниска стопа размножавања. У највећем броју случајева, женка коти само једном годишње једно младунче. Многе врсте шишмиша су угрожене.

Велики потковичар (*Rinolophus ferrumequinum*)

Станишта су им прије свега у јужној Европи, Француској и јужној Енглеској. У средњој Европи највећа постојећа колонија налази се уз горњи ток Рајне. Дужина од 7 центиметара без репа и распоном крила до 40 центиметара, чини га највећом врстом своје породице у Европи. Лако га је препознати по величини и израженом „седлу“ на њушци које има облик потковице, по чему су и добили име. Љети настањују топле таване, црквене торњеве, рушевине и пећине. Од почетка октобра па до краја априла повлаче се у напуштене руднике, пећине или друге подземне просторе са високим процентом влаге на зимовање.

Дугоухи вечерњак (*Myotis myotis Borkhausen*)

Слијепи мишеви као мотиви поштанских марки

Написао Goran Panić

петак, 20 септембар 2013 00:00

Распрострањен је на територији готово читаве Европе, али у посљедњих 20 до 30 година густина његових популација је опала за 80%. Зимске колоније ове врсте бораве у пећинама и јамама, док се љетне колоније најчешће проналазе у поткровљима и запуштеним кућама и зградама, али и у пећинама и шупљим деблима. Ово је прилично осјетљива врста која напушта боравиште ради било којег облика узнемиравања. Дугоухи вечерњац је једна од највећих врста овог рода.

